

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Ct.

Nr 38

KOMEN ZE OOIT UIT DE BEHEKSTE KLIPPEN?

Lees ons verhaal op bladzijde 22 en 23

KUIFJE VEROVERT DE WERELD!

ONZE sympatieke vrienden KUIFJE en BOBBIE zetten hun triomfantelijke tocht doorheen de wereld voort.

KUIFJE is op weg even beroemd te worden in Engeland als in België. De avonturen van KUIFJE verschijnen regelmatig op de televisie. Het grote dagblad « News Chronicle » publiceert de avonturen van KUIFJE in feuilleton, en in het literair bijvoegsel van de « Times » werden twee volledige bladzijden, waaronder de titelbladzijde, gewijd aan een ver doorgevoerde studie over het werk van HERGE.

In Spanje maakt de radio zich klaar om een reeks uitzendingen te geven over KUIFJE, die hier een gelijkaardig sukses kent.

Na de vakantie, start het WEEKBLAD KUIFJE in Duits-Zwitserland, onder de naam TIM.

Binnen enkele maanden lanceert een van de meest vooraanstaande uitgeverijen van New York een Amerikaanse editie van de KUIFJE'S ALBUMS.

De uitgave van de albums op de Zweedse, Portugese en Braziliaanse markten is voorzien in de loop van 1960.

KUIFJE IN TIBET, het negentiende album van deze reeks, zal verschijnen in 1960, evenals een langspeelfilm met levende personages: KUIFJE EN DE BLAUWE PARELS.

In afwachting realiseren de studios BELVISION, uit Brussel, in coproduktie met HOLLYWOOD, de televisie-aanpassing van de KUIFJE'S ALBUMS voor de ganse wereld.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Jacqueline Laremans, Dorp. 202, Paal, *zoekt korrespondentievriendinnen uit alle landen van wereld. Jacqueline is 16 jaar houdt van zwemmen, basketbal en dansen. Zij belooft alle brieven te beantwoorden.*

Rudie Megens, Lindenlaan, 59, Lindenheuvel (Geleen), *zou graag korresponderen met een jongen van twaalf jaar, die suikerzakjes spaart en postzegels.*

Jules Van Den Bosch, Kerkstraat, 9, Herentals, *wenst te korresponderen met een jongen van 14 à 15 jaar, die postzegels verzamelt en er reeds een aanzienlijk aantal bezit.*

Laura Van Dessel, Spagniën, 18, Wolfsdonk (Post Testelt) *wil graag briefwisselen met meisjes van 17 tot 18 jaar in het Nederlands of in het Frans.*

Ina Taams, Planciusstraat, 57bis, Amsterdam (C), *zoekt korrespondenten van haar leeftijd (zestien jaar). Ina spaart postzegels, houdt veel van sport en speelt piano. Ina belooft alle brieven te beantwoorden.*

Nicolaas Muthing, Klinkenveldsweg, 56, Deventer (Nederland) *is 19 jaar oud en zoekt een korrespondentievriend uit om het even welk land. Nicolaas houdt veel van muziek en doet aan sport.*

Oplossing van onze rebus verschenen in nummer 35: EEN GOED BEGIN IS 'T HALVE WERK

GEEN VOORBEELD OM NA TE VOLGEN

TWEE jonge Italianen met trekkersbloed in de aderen, stonden al uren langs de weg te wachten op een lift maar ze hadden geen geluk. Autovoerders nemen niet graag twee jonge kerels tegelijk mee en daarin hebben ze trouwens gelijk. Deze twee Italianen waren het wachten beu en besloten radikale middelen te gebruiken. Zij haalden een verkeerspaal om en legden die dwars over de weg. Even nadien hoorden ze de remmen van een auto knarsen en blijgemoed liepen ze op de wagen toe... Het was een politiewagen en de twee trekvogels kregen een liftje... naar de gevangenis!

* * *

GLADGESCHOREN...

IN Amerika zijn de jongens verslingerd op Yul Brenner en ze willen allemaal een gladgeschoren schedel hebben. De haarkappers eisen thans een schriftelijke toelating van de ouders vooraleer zij tot de grote operatie overgaan, want ze hebben reeds te dikwijls vreselijke herrie gehad met de vader of de moeder van de knapen wier hoofd zij zo netjes hadden kaal geschoren...

Dank je, BP...

DANK zij BP, komt DE WEG DER JONGEREN te Gent (St-Pietersplein) op 23, 24, 26 en 27 september en te Kortrijk op 30 september en op 1, 3 en 4 oktober.

Dank zij BP, konden duizenden jongelui een ECHTE racewagen besturen of krijgen daartoe nog de kans.

Laat je zonder dralen inschrijven voor deze prachtige sportieve competities die open staan voor alle jongelui van 9 tot 13 jaar.

De plaatselijke kampioenen zullen in oktober de GROTE FINALE betwisten en de beste racer krijgt de titel van KAMPIOEN VAN BELGIE.

Christian Grifgnée bestuurde zijn BP wagen op meestelijke wijze en werd kampioen van Herve. Hij legt z'n ereronde af.

ONZE PERMANENTE
FOTOPRIJSVRAAG

« ZWEEDSE PAKETBOOT », zo heette Xavier PHILIPPE, uit Luik, zijn kiekje. Hij verdiende de prijs van de week: een fototoestel BROWNIE STARLET.

GEEN FOTO'S MEER OPSTUREN! ONZE FOTOWEDSTRIJD WERD AFGESLOTEN!

'T PRINSKE DOOR WILLY VANDERSTEEN

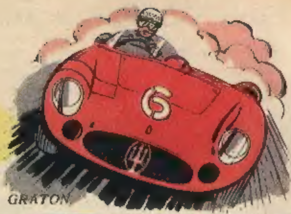

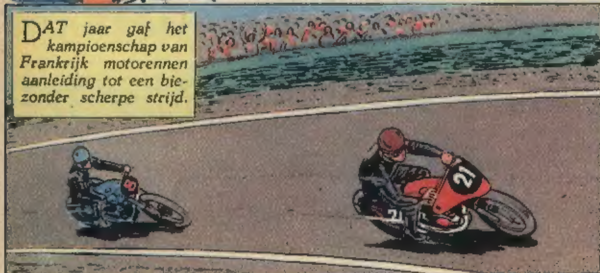

EEN BEDACHTZAME WAAGHALS
JEAN BEHRA

Scenario van Yves DUVAL *Tekeningen door Jean GRATON*

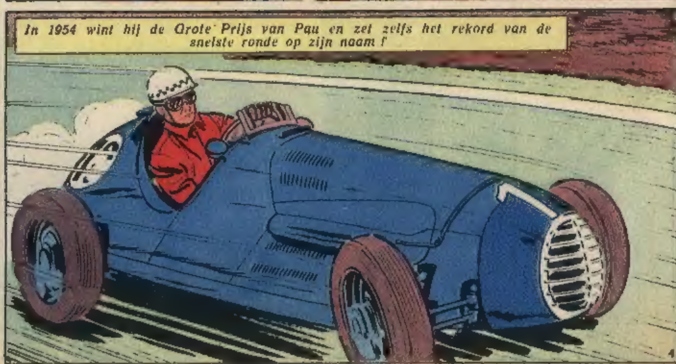

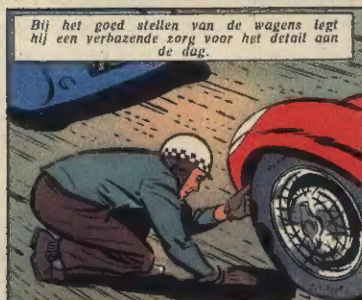

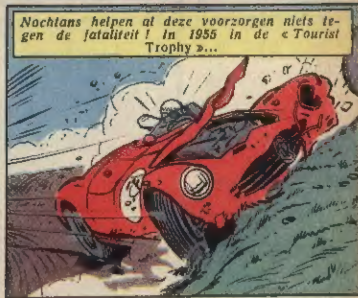

Ook de twee volgende jaren haalt hij de overwinning. Hij is aldus de eerste piloot die in dit prachtig opzet slaagt!
U hebt dit diploma van ereburger van Pau dubbel en dik verdiend!
Bravo, Behra!

Dergelijke lauweren werden nochtans niet zonder moeite verworven. Hij wordt inrijder bij Maserati...
Nog niet naar bed, meneer Behra?
Vriend, het volstaat niet op het gaspedaal te kunnen duwen! Men kent nooit teveel van die gehuchte speeldingen!
MASERATI

Bij het goed stellen van de wagens legt hij een verbazende zorg voor het detail aan de dag.

U hebt uw gemiddelde snelheid nogmaals verbeterd!
Ja! Ik had gelijk die karburator na te kijken!

Nochtans helpen al deze voorzorgen niets tegen de fataliteit! In 1955 in de « Tourist Trophy »...

Wie is het?
De Franse kampioen Jean Behra.

Rechterarm gebroken, handbeentjes gesplitst, rechteroor afgerukt... U bent sterk, u zult spoedig op de been zijn!
En ze zullen u een mooi plastic-oortje aanzetten! De estetische heelkunde heeft een grote vooruitgang gemaakt..

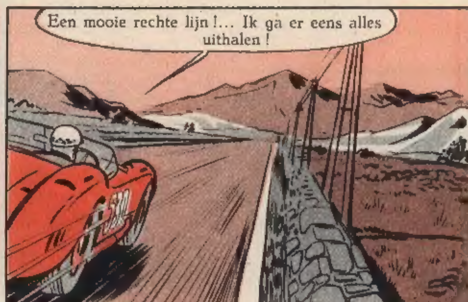

Dit vreselijke ongeval heeft zijn ijver niet kunnen afkoelen. In maart 1957, tijdens de afmattende « 12 Uren van Sebring »...
CHEVROLET

En zeggen, mijn waarde Fangio, dat je verleden jaar deze wedren met die ongelukkige Castelloti won...
Ja, inderdaad!... Maar dit jaar is het met jou dat ik de race zal winnen!

De tandem Fangio-Behra, zou inderdaad op Maserati 4 L 5, in 12 uren 1.648 km., tegen het fantastisch gemiddelde van 137.400 km afleggen.

Dank je, mijn beste Jean! Je was werkelijk een sensationele ploegmaat!

Iedere maand voegt de kampioen van Frankrijk enkele tropeeën aan zijn roemrijke verzameling toe...

Maar op 10 mei 1957, twee dagen voor de geduchte «Mille Miglia»...
Ik ga een laatste proefrit doen!
530

Een mooie rechte lijn!... Ik ga er eens alles uithalen!

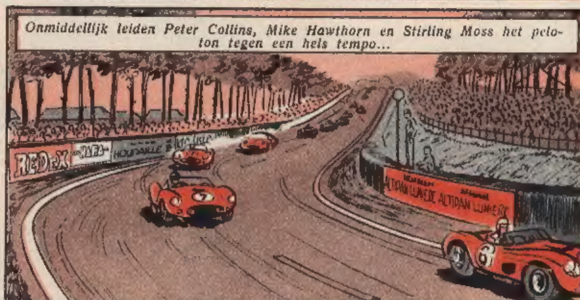
Door de breuk van de achterbrug loopt een achterwiel vast.

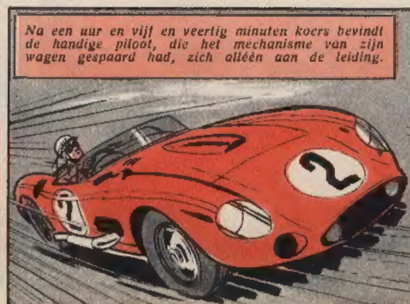
Na een fantastische zweefvlucht van vijftig meter komt Behra er af met... een breuk van de rechterpols!

En nogmaals...

Voor de Grote Prijs van Monaco van zondag aanstaande had ik mijn wagen extra goed verzorgd... Rij jij er mee, Fangio, ik zal er zijn om je te zien winnen!

En de volgende zondag, na de race.
Die bloemen komen jou toe! Het is «jouw» wagen die gewonnen heeft!
SHELL
20
32

Op 22 juni 1957 te 16 uur werd de start gegeven voor de «24 Uren van Le Mans» in aanwezigheid van 200 000 toeschouwers...
FERRODO
REDEX
POLAROIL
FLOQUET
1

Onmiddellijk leiden Peter Collins, Mike Hawthorn en Stirling Moss het peloton tegen een hels tempo...
REDEX

Behra is slechts in zeventiende positie voorbijgekomen na de eerste ronde!...
Laat hem begaan! Hij weet wat hij doet!

Na een uur en vijf en veertig minuten koers bevindt de handige piloot, die het mechanisme van zijn wagen gespaard had, zich alléén aan de leiding.
2

Twee uren nadien nam zijn ploegmaat André Simon, het stuur van hem over...
2

Laat ons hopen dat het werk dat hij begon, zal voortgezet en tot een goed einde gebracht worden, opdat de herinnering aan de witte helm met zwart dambord, die overal populair geworden was, moge bestendigd worden.

Tootje, die op zoek is naar Chlorophyl, verneemt dat de dieren uit die streek gekleed worden door « Strikjes en Kwikjes ». Hij zal deze laatsten een bezoek brengen.

DE TERUGKEER

VAN CHLOROPHYL DOOR RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

HALLO! HIER LUC VARENNE

ANDERLECHT TEGEN DE GLASGOW RANGERS

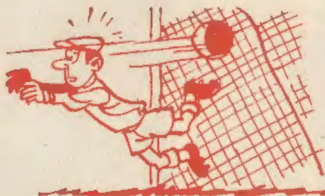
SPORTING Anderlecht zal zijn eerste wedstrijd voor de Beker van Europa in het Hampden Park spelen. Zijn tegenstrevers zijn de Glasgow Rangers, kampioenen van Schotland. Deze ontmoeting zal binnen enkele uren plaats vinden. Zij schrikt ons een weinig af. Onze wensen vergezellen onze vertegenwoordigers, onze wensen... en, dient het gezegd, onze stem vermits ook wij daar zullen zijn. Ik hoor reeds stilletjes fluisteren: « De gelukzak, hij is er altijd bij! » Het is waar. Maar ik kan jullie verzekeren dat het niet steeds aangenaam is. Ik heb bijna alle ontmoetingen voor de Beker van Europa, waarbij Belgische ploegen betrokken waren, gevolgd. Ik zweer jullie dat er niets hartversterkends in zit wanneer de scoor tot 10-0 of tot 6-1 oploopt, zoals zulks het geval was voor Manchester United-Anderlecht en Real Madrid-Antwerp. In zulke omstandigheden zijn we een beetje beschaamd, niet omdat we verslagen werden, wat de besten kan overkomen, maar omdat het verschil in klas en spelpeil zodanig groot is.

Totnogtoe heeft een enkele onzer ploegen hierop een uitzondering gemaakt: Standard. Men kan beweren dat de Luikenaren het geluk hadden een eerder gemakkelijke kalender te krijgen, dank zij een zeer gunstige lottrekking. Het is juist, dat het geluk een grote rol speelt niet alleen in de sport, maar ook in het leven, en dat het absoluut noodzakelijk is voor ieder welslagen! Maar zulks mag ons niet doen vergeten dat de Standardspelers eenzelfde lottrekking troffen als hun Anderlechtse opvolgers door de kampioenen van Schotland voorgeschoteld te krijgen, die in 1958 de « Hearts of Middlothian » waren. Welnu, deze spelers van Edinburg hadden de Glasgow Rangers geklopt. Zij waren dus zeer volwaardige tegenstrevers. Zij toonden zulks in de loop der twee ontmoetingen die hen tegenover de Luikenaars stelden, want wij, die geen enkele der zes wedstrijden van Standard gemist hebben, zijn er nog steeds van overtuigd dat de Schotten de gevaarlijkste stegenstanders van de klub uit Sclessin waren.

Zulks om aan te tonen dat Sporting Anderlecht hedenavond een veelbewogen ogenblik uit haar bestaan gaat beleven. Haar taak is zeer moeilijk, zoniet onmogelijk. In de tijd van Jef Mermans zouden wij niet aldus gesproken hebben, daar de aanwezigheid van de « Kanonnier » in gelijk welke wedstrijd volstond om zijn klub als outsider te zien noteren. Het verleden van de grote Brusselse klub bewijst zulks: de Belgische klubs, die een internationaal en nationaal palmares als dit van Sporting kunnen voorleggen, zijn zeldzaam. Maar op het huidige ogenblik schijnt de ploeg ons te zwak om tegen de te duchten Glasgowjongens opgewassen te zijn.

Wij menen dat hun enige taktiek er zou moeten in bestaan op verdediging te spelen, tenminste nadat zij de maat van hun tegenstrevers hebben genomen en vooral hun « temperatuur » gemeten, die slechts zeer hoog kan zijn wanneer men de beroemde « roar » van Hampden Park kent. Het zou dwaas zijn in handigheid en kracht te willen wedijveren met de Schotse kampioenen, wier klas en vooral fysische konditie zeer zeker heel wat hoger zullen staan dan deze van de Belgen. Het is verkieslijker voorzichtig te werk te gaan en zich te sparen voor de revanchewedstrijd, die op 14 oktober te Brussel zal plaats hebben.

Een voorspelling? Omzeggens vaststaand sukses der Schotten. Maar een wens? Dat de kampioenen 1959 het even goed mogen doen als hun voorgangers in deze Beker van Europa die slechts begint. Indien ze slechts met een scoor van 2-1 moesten verliezen, zou zulks reeds prachtig zijn en konden zij nog alle hoop wettigen voor de revanchewedstrijd, die zal gespeeld worden op 14 oktober aanstaande in het Astridpark.

DE DANS VAN EEN KROMZWAARD

HET stadhuis van Kuala Loempoer op Insulinde bezit een zeer beroemd kromzwaard. De vroegere sultans hebben het honderdvijftig jaar lang gebruikt om er hun vijanden een kopje kleiner mee te maken...

Je begrijpt dat men dit eerbiedwaardig instrument niet zo maar bij de afval kon gooien. Het kreeg dus zijn plaatsje in het stadhuis.

De nachtwakers van dit stadhuis beweren nu, dat het beroemde kromzwaard van de sultans 's nachts heel alleen danst... Het huppelt op z'n punt, draait en zwaait, zweeft tegen de zoldering en zottebolt dat het een lust is. De bewakers zitten er bibberend bij te kijken... 's Morgens komt het kromzwaard weer tot rust en zweeft naar zijn plaats terug. De autoriteiten verklaren dat de nachtwakers ezels zijn. « Zulke kromzwaarden bezitten inderdaad bovennatuurlijke eigenschappen. Dat weet trouwens iedereen. Laat het zwaard van de sultans maar dansen. »

Niet iedereen te Kuala Loempoer denkt er zo over en in het geheim werd er een tovenaar bijgehaald om het zwaard te vragen voortaan niet meer te dansen. « Je begrijpt, zeggen ze, het is omwille van de touristen. Die durven niet meer komen omdat ze vrezen dat het dansend zwaard hen een kopje kleiner zal maken... » Men kan nooit weten!

JOHANN STRAUSS VADER

DE WALSENOORLOG

GEWIEGD op de slepende tonen van het orkest, draaiden de dansparen landerig rond onder de veelkleurige lampjes. De herberg van vader Hornrigl vormde in deze bekoorlijke omgeving van de Hofburg een der meest uitverkoren plekjes van de Weense jeugd in het jaar 1823.

Plotseling, temidden van een stuk, hielden de muzikanten op. De dansers bleven onbeweeglijk staan en keerden het hoofd naar het podium waar een luidruchtige redetwist opsteeg.

— En ik beweer, Lanner, dat u het ritme van een begrafenisplechtigheid op deze dans drukt...

— M. Strauss, ik ben de orkestmeester en ik leid mijn orkest zoals ik het wil.

— Het gaat hier om een wals die ik geschreven heb en waarvan ik het ritme beter dan wie ook ken!

Deze banale redetwist zou de walsenoorlog ontketenen. De jonge orkestleider en zijn violist waren overigens vrienden van jaar en dag. Sinds vijf jaar deelden zij dezelfde kamer. Maar Jozef Lanner was vooral gehecht aan de melodie en Johann Strauss aan de levendigheid van het ritme. Strauss wierf drie of vier hongerlijdende Tsjechen aan — Zigeuners die het laaiende vuur in hun strijkstok en in hun vingers hebben — en hij vormde zijn eigen orkest. Die Zigeuners zouden zijn muziek begrijpen, dacht hij.

RAAK NOOIT AAN DE VIOOL!

Strauss is gehuwd met Anna Streim. In tien jaar tijd heeft zij hem vijf mooie kinderen geschonken, drie jongens en twee meisjes. Al dit grut leeft en beweegt en roept in de twee kamers, terwijl de ongelukkige komponist zich inspant om op zijn gelijnd papier de montere, opgeruimde ritmen, die aan zijn verbeelding ontspruiten, te noteren. Armoede kent hij niet meer maar hij heeft ook geen weelde. Weliswaar stelt Wenen de nieuwe duivelse en zwierige wals iedere dag meer en meer op prijs, maar de oude uitgever Tobias Haslinger blijft voorzichtig en omzichtig met zijn geld. Gelukkig dat het orkest van Strauss iedere avond in de « Sperl » of in de « Apollo-zaal » nieuwe golven hartstochtelijke harmonieuse klanken over de dansparen uitstrooit. Wat een hondenstiel is toch die van muzikant!

Op zekere dag hoort de komponist bij zijn thuiskomst de snaren van een viool krassen. Het is zijn oudste zoon — zijn voornaam is eveneens Johann zoals die van zijn vader, maar iedereen noemt hem Chani — die op zijn beurt zijn kunde heeft willen beproeven.

— Ik heb formeel verboden dat de kinderen de instrumenten zouden aanraken.

— Nochtans schijnt Chani zo begaafd, waagt de zachtmoedige Anna op te merken.

— Chani zal naar het kollege gaan. Hij wordt geen Bohemer zoals ik!

U ZULT MIJN WALSEN KOMPONEREN...

Niettegenstaande het vaderlijk verbod en met medeplichtigheid van zijn moeder is de knaap verder gegaan met in het geheim op de toverachtige viool te krassen. Wat een diep snikken, welke uitbundige vreugdehymnen kan men er om beurten aan ontlokken! Trouwens vader is dikwijls op reis. Hij keert uitgeput en nog prikkelbaarder dan gewoonlijk uit Boedapest, Berlijn, Londen of Parijs terug. Zijn zenuwen schijnen op, zijn verbeelding schijnt uitgedoofd. Op een avond dat hij reeds uren voor zijn piano zit en zich inspant om een wals af te maken, die hij de volgende dag moet leveren, wordt de deur schuchter geopend. Het is Chani. Hij is veertien jaar. Hij houdt een oefenviool in de hand.

— Verontschuldig me, vader... Indien je even wou luisteren... Is het niet iets in die aard dat je zoekt?...

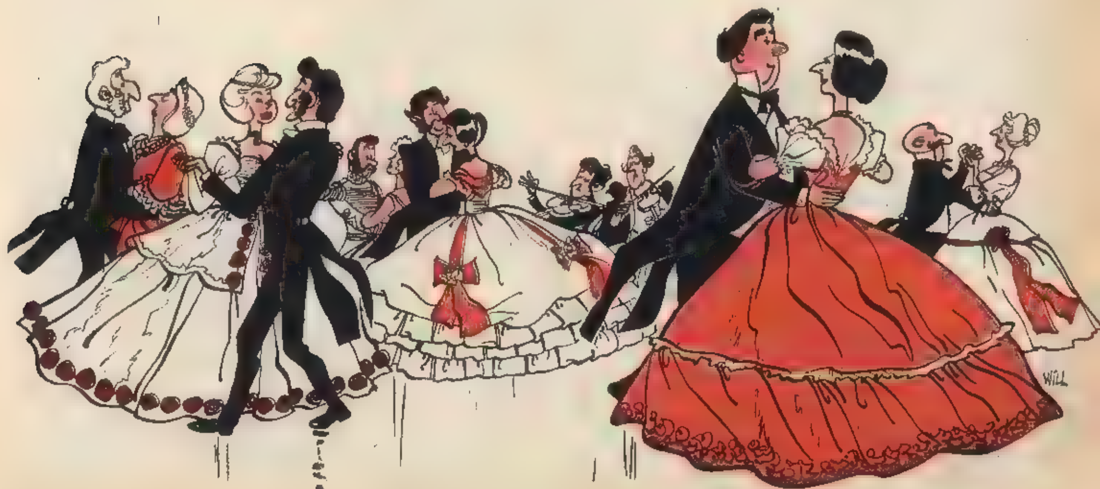
En de knaap improviseert een reeks prachtige slotakkoorden. Als aan de grond genageld bekijkt de vader zijn zoon. Het is juist wat hij niet vermocht uit te drukken.

— Voortaan, Chani, zal jij mijn walsen komponeren, terwijl ik je huiswerk zal maken!

DE OPVOLGER VAN DE DYNASTIE

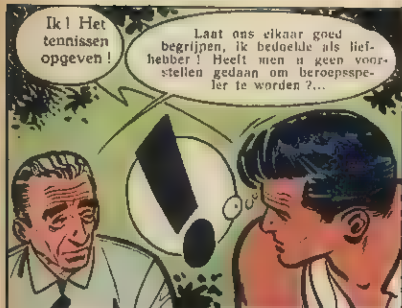
Vijf jaar later waren er te Wenen twee walsenkoningen. Op negentienjarige leeftijd had zijn zoon Johann — de tweede van die naam — reeds een beroemdheid verworven die de zijne bijna overtrof. Op 15 oktober 1844 had Chani zijn eerste koncert in het Casino van Dommayer gegeven.

Wanneer op 23 september 1849 de éérste Koning van de Weense Wals op slechts vijf en veertigjarige leeftijd voor altijd de ogen sloot, berustte zijn gratievolle scepter in goede handen. Nog gedurende een halve eeuw zou Johann Strauss zoon het werk van zijn vader voortzetten en de wereld verheugen met zijn frisse, opgewekte muziek: « De Vledermuis », « Weense Lente », « De Mooie Blauwe Donau ».

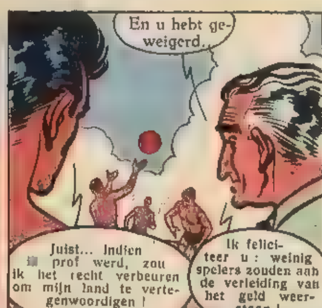

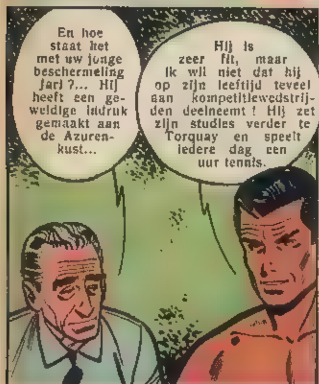
Het geheim van JIMMY

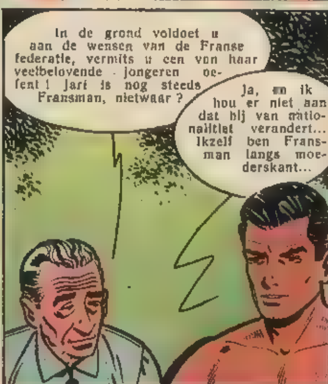
Jimmy Torrent betwist een belangrijke match te Porto-

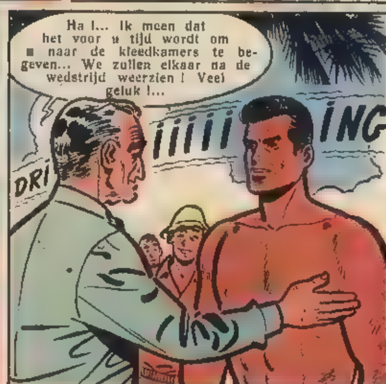

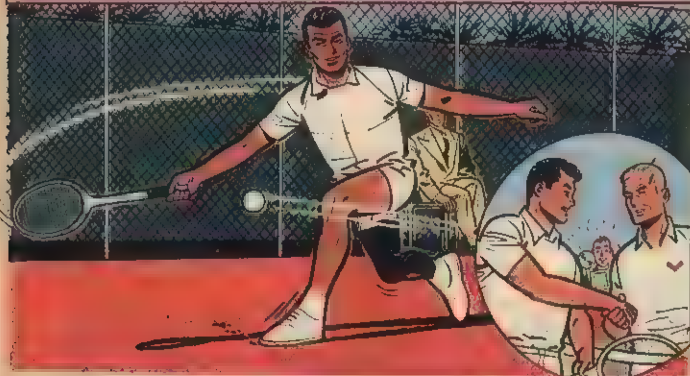

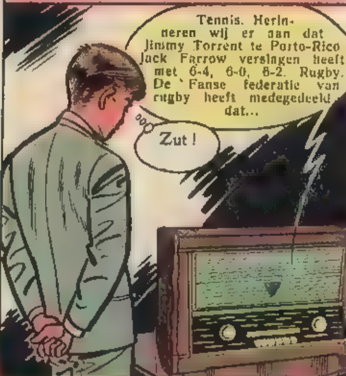

Twee uren nadien veroverde Jimmy Torrent het Caraibe Hilton Kampioenschap in 3 sets, tegenover een tegenstander, die door de loden hitte die op het stadion woog, gehandicapt was...

's Morgens, aan de andere zijde van de Oceaan, bij de uitzending van de nieuwsberichten van de B.B.C

...en dit waren de laatste sportberichten, door Luc Marvan...

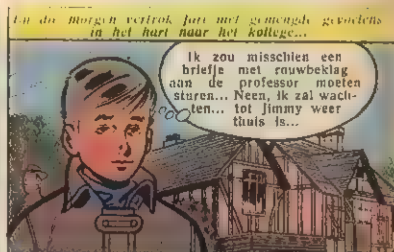
TORRENT door Raymond Reding

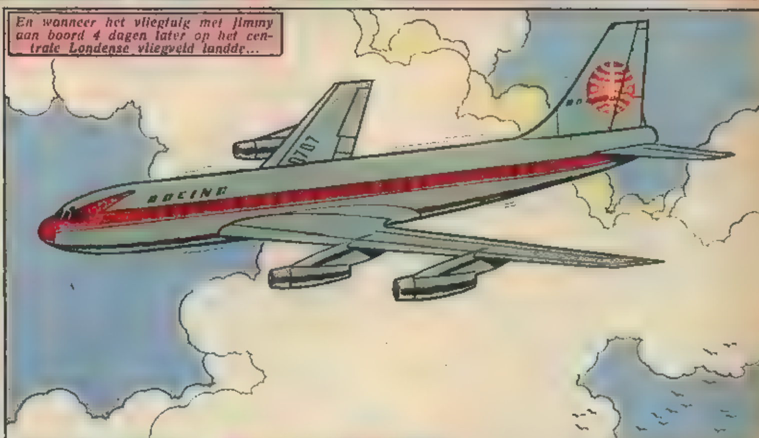
... Hij wordt er geïnterviewd door Allison Danzig...

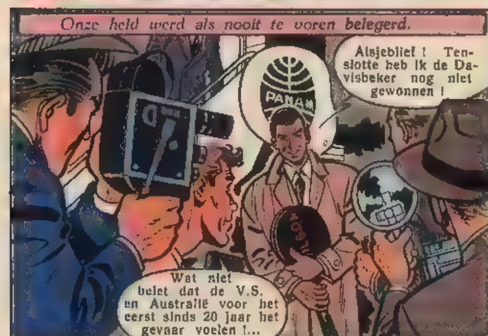

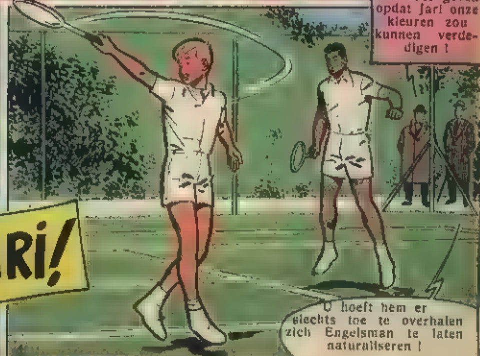

(1) Zie Jari en de Kampioen

(Wordt voortgezet.)

HET RENDEZ-VOUS VAN SA

TWAALFDE HOOFDSTUK

Vechtpartij te "El Retiro"

JIMMY hield de hoorn van het telefoontoestel een eindje van zijn oor af en wachtte geduldig tot de kommissaris opnieuw kalm werd.

— Hallo! Hallo, Blair! Ben je nog steeds aan het toestel?

— Ja.

— Luister, mijn beste, het is heel belangrijk...

De Chileen moest vreselijk opgewonden zijn en erg in de nesten zitten om zulk een vertrouwelijke term te gebruiken.

— Ik ben één en al oor...

— Ben je... ALLEEN te Valle Alegre?

— Maar natuurlijk! antwoordde Jimmy Stone een beetje verbaasd over deze vraag. Ik heb niet de tijd gekregen de gewapende macht van het land te mobiliseren. Waarom vraag je dat eigenlijk?

— Ho... zo maar! Blair, blijf waar je bent, ik smeek het je. Steek het vuur niet aan het kruitvat. Geef me ergens rendez-vous en wij zullen samen het probleem rustig en met kennis van zaken bespreken. Een onverantwoordelijke daad zou een hele reeks vreselijke gevolgen met zich brengen.

— Het spijt me héél erg, kommissaris, maar ik zei je toch reeds dat ik Ward een bezoekje wou brengen en daar ga ik werkelijk niet van af. Goede avond, kommissaris!

Hij liet de ongelukkige Jacinto niet de tijd daarop iets te antwoorden. Glimlachend haakte hij af, liep op de herbergier toe en zei:

— Ik wou wel graag een beetje koffie hebben, sterke koffie. Ik heb een opkikkertje nodig!

— Ja, señor, een sekonde geduld en u krijgt uw koffie!

De dikke man haastte zich naar zijn elektrisch koffietoestel. Met machinaal gebaar haalde Jimmy zijn pakje Camel uit, dat reeds voor drie vierde leeg was. Op het ogenblik dat hij zijn sigaret opstak, zag hij voor de herberg heel traag een Chevrolet voorbij rijden. De chauffeur van de Chevrolet keek naar de herberg en de blikken van de twee mannen kruisten elkaar. Stone schrok op want hij herkende de grote man met het sportief allure, die enkele ogenblikken na hem het ziekenhuis van Valparaiso had verlaten. Hij begreep thans waarom Jacinto hem had gevraagd of hij ALLEEN te Valle Alegre was.

Jimmy Stone wierp een oogslag op zijn armbanduurwerk: 10 uur 45 minuten. Indien de kommissaris zich nog niet op weg had begeven, zou hij dit aanstonds doen; zelfs indien hij heel snel reed, kon hij niet toekomen vooraleer er veertig à vijfenveertig minuten verlopen waren. Hij had dus nog al de tijd...

Zonder zich te haasten dronk Jimmy zijn zwarte koffie met kleine, gulzige teugjes. Hij trachtte zich in te denken in welke staat Jacinto verkeerde en er kwam een guitig lichtje in zijn ogen. Op dit ogenblik had de kommissaris beslist een vreselijke woedebui, een die zou tellen in zijn carrière! Hij brulde beslist nog een hele reeks scheldwoorden aan het adres van de Amerikanen in het algemeen en van een zekere Joseph Blair in het bijzonder. Het was beslist verstandig de kommissaris het eerste kwartier niet onder ogen te komen, want wee de arme man die thans in zijn klauwen viel!...

« EL RETIRO »

Door zich in de onmiddellijke nabijheid van de villa van de pseudo Brewer te wagen, stortte Jimmy zich niet hals over kop in het gevaar. Hij nam hier wat men noemt een « berekend risico ». De kommissaris was verwittigd en hij vormde Jimmy's veilige achterhoede. Om Jacinto er toe te dwingen op beslissende wijze in te grijpen, moest hij er slechts voor zorgen zich door Ward te laten gevangen nemen ENKELE MINUTEN VOOR DE AANKOMST VAN DE AGENTEN VAN DE VEILIGHEID.

In teorie was alles dus perfekt in orde, maar de best opgemaakte plannen kunnen in de praktijk schipbreuk lijden en als een kaartenhuisje ineenstorten, want er zijn

Een spionageroman door André D. Fernez

Geïllustreerd door R. Follet

Jimmy Stone ontsnapt op het laatste nippertje aan de twee handlangers van Ward die hem in het hospitaal van Valparaiso willen vermoorden. Hij verlaat het hospitaal en volgt ongemerkt de twee handlangers van Ward. Zo komt hij in Valle Alegre waar de chef van de bende zich schuilhoudt. Jimmy Stone neemt telefonisch kontakt met Jacinto.

steeds onvoorziene omstandigheden. Er is steeds het toeval dat een rol speelt...

Het is dát wat die avond gebeurde. Stone was nog slechts op vier of vijf meter van het huis van de pseudo-Brewer toen hij eensklaps zijn benen week voelde worden. Een vreselijke pijn woelde door zijn buik en het koud zweet brak hem uit. Hij had zijn krachten erg overschat. Gedurende meer dan een uur had hij niets gevoeld omdat hij daarvoor veel te opgewonden was. Thans spoelde de zwakheid over hem als een vloedgolf. Tengevolge van een bruusk gebaar was de wonde zonder twijfel opnieuw opengegaan en bovendien bezorgde de zwarte koffie hem een wee gevoel in de maagstreek. Hij beet zijn lippen tot bloedens toe om niet te schreeuwen. In twee geplooid, met de rechterarm vooruit als een antenne, poogde hij de muur van de villa te bereiken. Hij slaagde daarin niet. Een zwart doek met vurig rode strepen daalde voor zijn ogen neer. Hij had eensklaps de indruk dat zijn hart ineen schrompelde tot het niet groter meer was dan een gedroogde pruim. Hij snakte naar adem en zijn mond viel open als de muil van een vis die stikt. Zijn knieën knikten en waren niet langer meer in staat zijn gewicht te dragen. Hallucinerend traag zakte hij op de grond. Op het ogenblik dat een kreet van pijn over zijn lippen kwam, verloor hij het bewustzijn.

... ...

De man greep naar de radiotelefoon waarvan zijn wagen voorzien was.

— Lortiz aan het hoofdkwartier, zei hij. Blair heeft juist de herberg verlaten waar hij een koffie dronk. Hij gaat nu te voet naar de ingang van het dorp. Hebt u nieuwe bevelen voor mij?...

Hij drukte op de ontvangstknop.

— Hoofdkwartier aan Lortiz, zei een stem. Volg Blair. Verlaat hem geen voet, dek hem en belet hem in de mate van het mogelijke domheden uit te halen. Hij gaat waarschijnlijk naar villa « El Retiro », in de calle Freire. Komissaris Jacinto is reeds op weg naar Valle Alegre. Hij heeft mij deze bevelen overgemaakt. Blijf in kontakt met het hoofdkwartier. Over.

De man drukte opnieuw op het uitzendknopje en zei:

— Begrepen. Ik zal Blair volgen. Ik bel u terug op zodra ik kan. Over.

Hij verbrak de kommunikatie. Zijn rechterhand gleed binnen in zijn jaszak en haalde een G.P. waarvan het blauwachtig staal in de halve duisternis glansde, te voorschijn. Lenig en stil als een kat verliet hij dan de Chevrolet.

... ...

Jimmy voelde dat hij een klap kreeg en eensklaps had hij het erg koud. Hij opende de ogen en vreesde noch het decor, noch de gezichten die hem omringden te herkennen. Zijn blik viel op zijn handen en op zijn broek. Hij stelde vast dat hij druipnat was. Men had hem een emmer water over het gelaat gegooid om hem tot het bewustzijn te brengen.

— Gaat het beter?

UITSTEL VAN EXECUTIE

Jimmy Stone beefde. Die stem zou hij uit duizende stemmen herkend hebben. Hij richtte het hoofd op: Ward had zijn hoornen bril op de neus, maar de zwarte verf was van zijn haar nog niet helemaal verdwenen. Men zag nog hier en daar de sporen. Hij stond rechtop met de handen in de zakken en glimlachte ironisch. Naast hem stonden de twee zwartharige Chilenen die Jimmy voor het laatst had gezien in de gang van het ziekenhuis. Er waren verder nog drie andere mannen, maar Jimmy kende hen niet. Zij waren alle vijf gewapend. De situatie waarin hij verkeerde was dus alles behalve schitterend. Indien Jacinto zich niet repte, dan was het amen en uit met señor Blair. De man met de honderd namen zou dan een nieuwe moord op zijn geweten hebben. Voor hem maakte een meer of een minder beslist geen groot verschil uit.

— Wat een gek idee juist voor de ingang van dit huis het bewustzijn te verliezen. Men mag wel zeggen dat jij taai bent! Tweemaal ontsnapte je op het nippertje aan de dood en nu kom je jezelf hals over kop als offer aanbieden... De derde keer is de goede keer, Blair. Wees daarvan maar overtuigd! Maar waarom ben je eigenlijk gekomen?... Vooraleer met je gedaan te maken, wil ik je een paar vraagjes stellen.

— Zo ver zijn we dan, dacht Jimmy. Die man denkt dat hij de meester is, dat niemand hem de wet kan opleggen!... Hij moet mij natuurlijk van kant maken en weet niet dat de tijd in mijn voordeel werkt. Het is misschien slechts een kwestie van minuten...

— Ik vraag je niet hoe je tot de konklusie bent gekomen dat ik de z.g. Pablo Colina was. Daar ben je waarschijnlijk reeds vlug achter gekomen. Ik zou echter gelukkig zijn indien je me kon vertellen op welke wijze je mijn schuilplaats hebt ontdekt.

Stone haalde de schouders op. Ward verstond dit gebaar blijkbaar verkeerd, want er gleed een harde trek over zijn gelaat en hij zei:

— Ik raad je aan niet koppig te wezen. Mijn medewerkers beschikken over middelen om zelfs de zwijgzaamsten aan de praat te krijgen.

— Wees maar gerust, ik ben niet gek! Over mijn lot is in ieder geval beslist. Ik heb niemand te dekken... En om de waarheid te zeggen, Ward, jijzelf hebt me over je schuiloord gepraat.

— Ik?

— Ja. Herinner je je nog die avond in het hotel van Santiago, waar ik logeerde? Ik nam het aperitief met een zekere Colina... Die ken je wel, nietwaar? Wel, die Colina bezong voor mij die avond al de heerlijkheden van een klein dorp met de zoete naam Valle Alegre.

Ward glimlachte vaag.

— U hebt een zeer goed geheugen, Blair. Ik feliciteer je. Maar hier heet ik Brewer, en die naam was je toch totaal onbekend? Hoe wist jij dat Brewer en Ward één en dezelfde persoon waren?

— Ik schetste een klein portret van je dat tamelijk goed geslaagd is. Ik toonde dit portret aan een herbergier uit de omgeving en hij gaf me je adres.

— Alvorens het ziekenhuis te verlaten heb je kontakt genomen met een kommissaris van de Veiligheid. Wat heb je hem verteld?

« Die schurk is werkelijk goed ingelicht », dacht Jimmy Stone en hij antwoordde:

— Ik vertelde hem alles wat me sedert mijn aankomst te Santiago overkomen is. Ongelukkig genoeg was hij reeds geruime tijd weg toen ik me ons vriendschappelijk babbeltje in verband met Valle Alegre herinnerde. Ik heb toen besloten het ziekenhuis onmiddellijk te verlaten. Ik kwam per taxi naar hier om uit te maken of ik me al dan niet vergist had. Ik zie, dat ik het bij het rechte eind heb gehad...

— En wat dacht je daarna te doen?

— Jacinto nog hedenavond telefonisch te verwittigen.

— Indien ik het goed snap weet niemand dat je hier bent? Jij bent dus eigenlijk als verkenner naar dit dorp gekomen?

— Heel juist.

Ward zweeg een ogenblik. Zijn grijze ogen bekeken het gelaat van Jimmy scherp en wantrouwend. Tenslotte haalde hij de schouders op.

— Goed, ik geloof je! Ik zie trouwens niet welk belang jij er zou bij hebben te liegen.

Dan wendde hij zich tot de twee zwartharige Chilenen:

— Fred, Tonio... Jullie houden zich met hem bezig.

De messenwerper knikte. Gevolgd door zijn handlanger kwam hij op Stone toe.

— Kom mee, zei hij.

Ze namen Stone bij de arm.

— Wij geen een wandelingetje maken...

Tussen de twee moordenaars in liep Jimmy langzaam naar de deur. Hij deed alsof hij zich schikte in zijn lot, maar hij zocht naar een uitweg. Hij wist nog niet wat hij doen zou, maar hij was besloten een van de volgende sekonden tot de aktie over te gaan. Indien hij zich ver liet meeslepen door de handlangers van Ward, dan had hij geen enkele kans meer aan de dood te ontsnappen. Het was te Valle Alegre, in de omgeving van de villa, dáár waar Jacinto en zijn helpers ieder ogenblik konden opdagen dat hij zijn laatste troef moest uitspelen.

Van op de drempel van de villa zag hij de donkere silhouet van de Buick. Ze stond op een twintigtal meter van de deur. Fred liet de bewaking van de gevangene over aan Tonio en liep vooruit om de motor reeds aan gang te brengen.

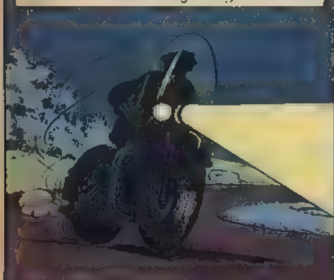
— Stap in, zei Tonio enkele ogenblikken later. Hij hield de deur van de wagen open en duwde Jimmy Stone voor zich uit.

Deze laatste boog zich voorover en spande de spieren. Op de sekonde zelf dat hij zich wou omdraaien om zich op zijn tegenstander te storten, slaakte Fred, die reeds aan het stuur zat, een kreet van verbazing en woede...

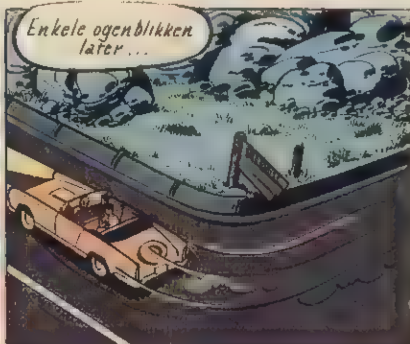
(Wordt voortgezet)

TEDDY VOOR DE CAM

Van Allan vernemen Tarass en Tockburger waar ze Teddy kunnen terug

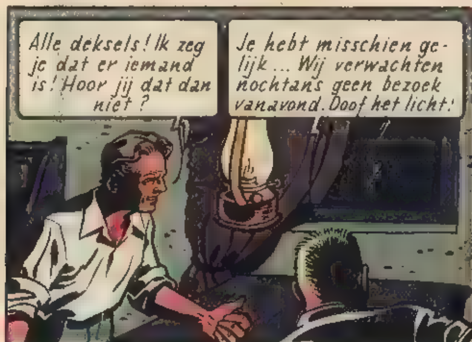

eddy door Fr.Craenhals

ERA

Om onze jonge vriend te kunnen bevrijden rijden ze als gekken...

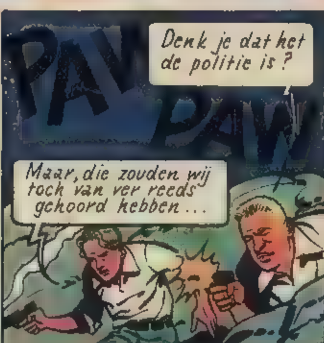

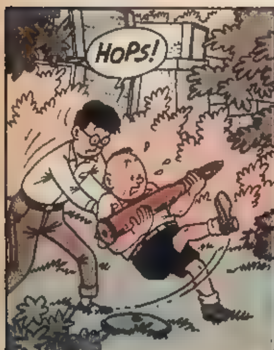

(Wordt voortgezet.)

DE ZOETWATER

Vik en Dik kwamen heelhuids uit de schuilplaats van

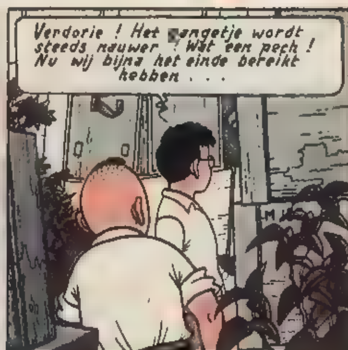

-PIRATEN

DOOR
BOB DE MOOR.

...e piraten, maar zij moeten nog door een ondermijnd bos...

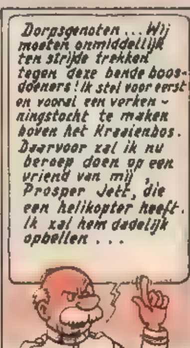

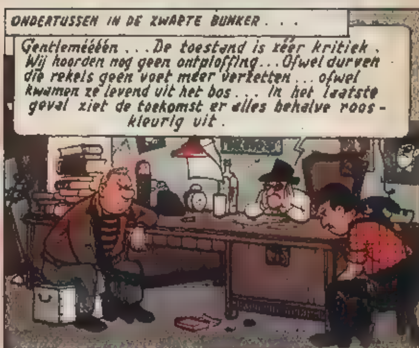

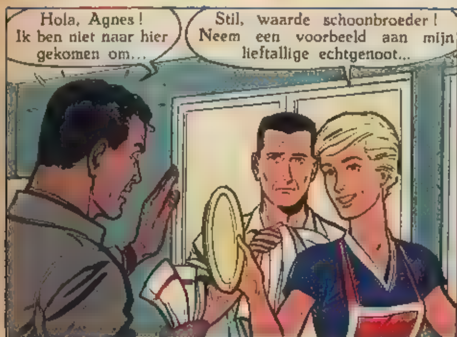

MICHEL VAILLANT op

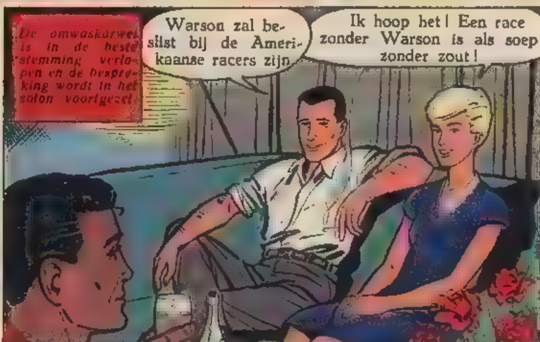
HET CIRCUIT

Alvorens met zijn broer te kunnen praten over de aanstaande wedrennen ...

VAN DE ANGST !

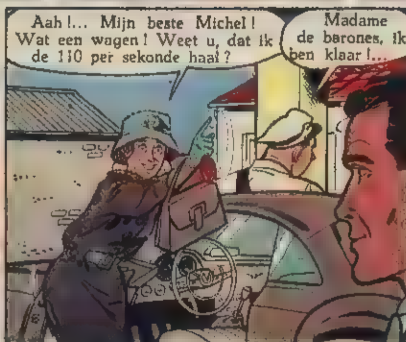
Russen, Amerikanen en Europese racers, moet Michel helpen de vaat te wassen.

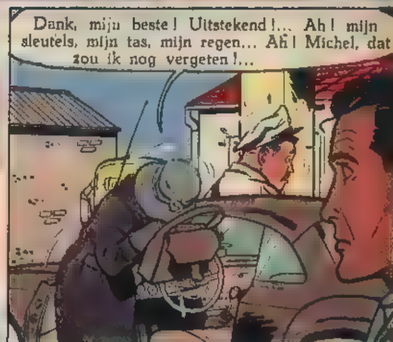

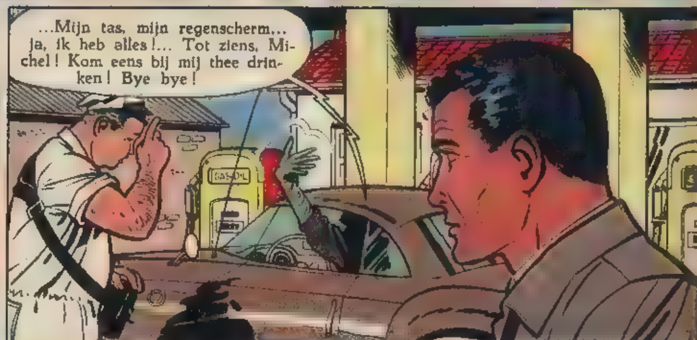

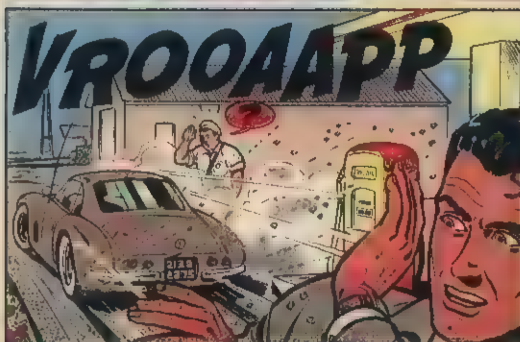

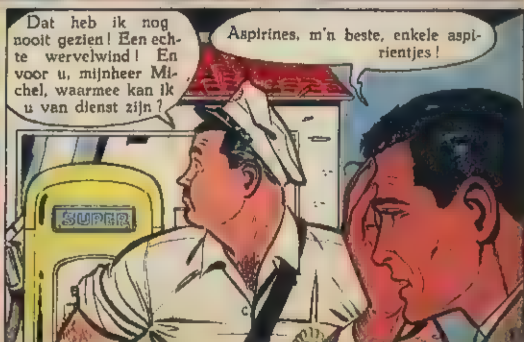

(Wordt voortgezet.)

DE BEEKS

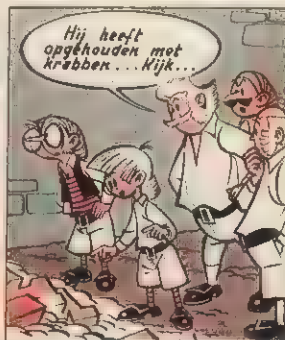
HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN SCHEEP

Om uit hun gevangenis te komen, roepen onze vrienden

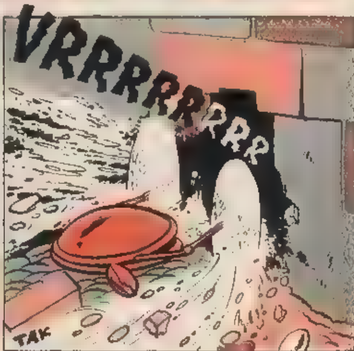

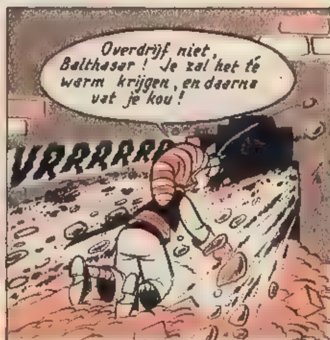

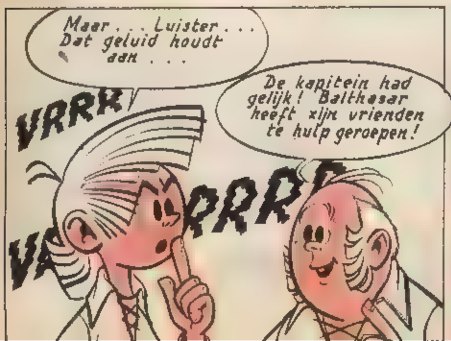

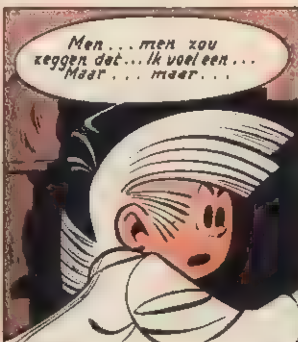

TE KLIPPEN

MAATJE ROL door MITTÉÏ - Tekst : Greg

hulp in van Droogstoppels getemde krab.

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

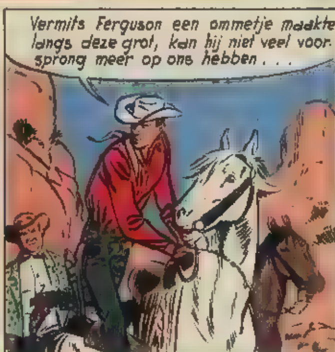
DE HOND VAN ABSAROKA

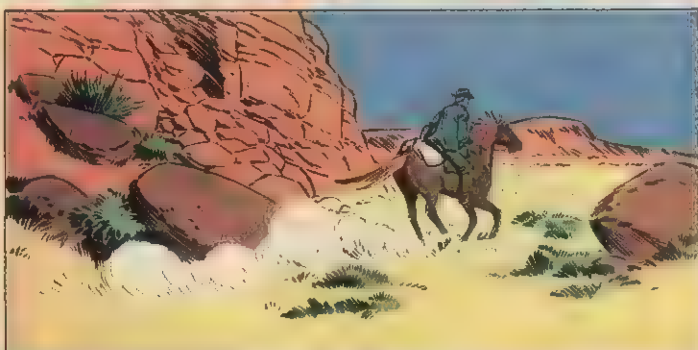

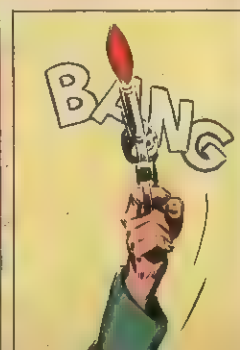

Jack Diamond betrouwt op Mark om het spoor van Ferguson terug te vinden. De hond leidt Jack en zijn gezellen naar de ingang van een grot.

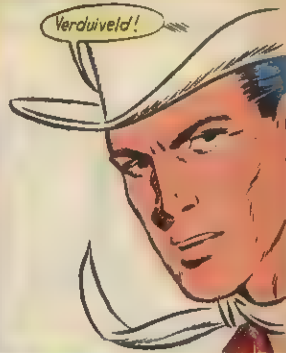
door L. en F. FUNCKEN

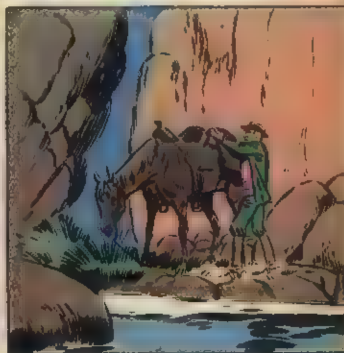

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

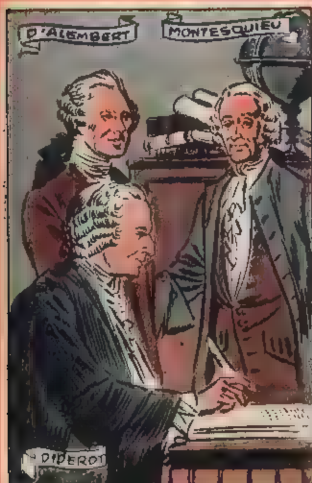
DE LICHTEN VAN DE EEUW

DE eeuw waar het over gaat is de achttiende, met de lichten worden de ideeën bedoeld. De mensen uit die tijd hadden het hoofd vol nieuwe ideeën inzake politiek, godsdienst, ekonomie, enz., enz. Men dacht : vrijheid, gelijkheid, vrije konkurrentie, verdraagzaamheid. In de praktijk deed men echter net het tegenovergestelde. Zij die diep nadachten over vele problemen heette men « filosofen ». Enkele nieuwe ideeën kwamen uit Engeland over naar Frankrijk. Vanuit Frankrijk schitterden zij over de wereld...

1. HET SALON

HET salon van madame Geoffrin was gevestigd in de rue Saint-Honoré, te Parijs. Iedereen wist dat madame Geoffrin de dochter van een kamerknecht was en dat zij weinig ontwikkeling had. Maar, ze was zó geestig ! Alle mensen van naam gaven elkaar rendez-vous in haar salon net zoals ze het te voren hadden gedaan bij madame de Tencin. Nadien zouden ze elkaar vinden in het salon van mademoiselle de Lespinasse. En men praatte...

2. MEN PRAATTE!

MEN praatte over de nieuwe ideeën. Men praatte over de Montesquieu, gestorven in 1755, wiens « Lettres Persanes » men herlas. In dit werk stelde de schrijver de staatskundige, maatschappelijke en letterkundige dwaasheden van het « Ancien Régime » aan de kaak. Men herlas ook « De l'Esprit des Lois », een schitterende apologie van het vrije Engeland. Je mag niet vergeten, waarde vriend, zo zei men, dat Montesquieu daar heeft gewoond. Meent u niet dat hij in de grond de oude Locke plagieerde? Mijn waarde Diderot, uw « Encyclopédie » is een meesterwerk. U en uw medewerkers, o.m. d'Alembert, zijn in de grond vrese-

3. VOLTAIRE

HOE gaat het Voltaire, onze patriarch van Ferney ? Hij verlaat zijn ballingsoord niet meer. Het bevalt hem in Zwitserland ! Waar is de tijd dat hij schitterde in onze salons ? Men noemde hem toen nog bij zijn ware naam, nl. François Arouet. Hebt u zijn werken gelezen? Kent u zijn « Satires » ? — Natuurlijk, mijn waarde ! Ik heb zelfs zijn tragedie « De Dood van Cesar » bijgewoond in het teater. Persoonlijk geef ik de voorkeur aan « Zaïre ». Geef toe, dat Voltaire de grote afbreker van troon en altaar is. Wij zijn vijanden van het absolutisme en van de onverdraagzaamheid. Met minder cynisme...

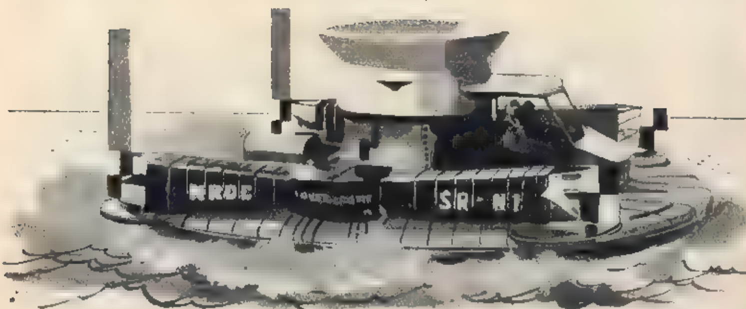
4. JEAN-JACQUES

HET is beter op te bouwen dan neer te halen, dat is waar. Hoe zei u ? Ha, Jean-Jacques Rousseau ? Die gelooft tenminste aan de schoonheid van de natuur en de goedheid van de mens. Hebt u zijn « Contrat Social » gelezen ? Ja, dat heb ik. En ik heb zijn « Discours sur l'origine de l'inégalité parmi les hommes » herlezen. Een stout stukje en welk een taal ! Maar, waarom ziet hij er altijd zo triestig uit ?

5. FIGARO ?

HA ! De « Bruiloft van Figaro » ! En « De Barbier van Sevilla » ! Men sprak slechts over deze opera's. Hoe kon Beaumarchais het wagen zoveel vernietigende woorden in de mond van zijn personage te leggen ? Hij beledigt de adel en de adel applaudisseert ! Pardon, madame ? U houdt meer van Marivaux ? Ik geef toe dat de dialogen van zijn toneelstukken geestig, genuanceerd en sierlijk zijn. Zijn romans behoren tot de beste van deze eeuw !

WORDT HET VLIEGTUIG BEDREIGD ?

GEKLEED in een witte overall en met een aluminium helm op het hoofd, verschenen twee mannen op het oefenplein van de firma Saunders-Roe op het eiland Wight. Zij namen plaats in een vreemdsoortig toestel en deden teken met de hand. Bijna onmiddellijk zagen de toeschouwers nog slechts een stofwolk. Nadat de dichte wolk opgeklaard was, zagen ze het toestel zachtjes wiegen op 35 centimeter boven de grond. De eerste officiele proefnemingen met de vliegende schotel hadden een aanvang genomen.

De Engelse « glijder » is niet bepaald een vliegende schotel. Hij functioneert volgens een zeer eenvoudig princiep. Een vierbladige schroef bovenaan het toestel zuigt lucht op en stuwt haar langs onder weer weg om een kussen van samengeperste lucht te vormen. Het stuurt de lucht ook in de zijdelingse geleidingen die bestemd zijn voor de voortbeweging. Het tuig weegt 3 à 4 ton en is 9 m lang op 7 m breed. De motor die de schroef in beweging brengt, heeft een kracht van 435 paarden.

Daags na de eerste verschijning van de Hovercraft bewaarden vele specialisten het stilzwijgen : zij geloofden niet in de toekomst van het toestel. Anderen trokken een lelijk gezicht : dat waren de vliegtuigbouwers.

Het schijnt dat de glijder het transportmiddel van de toekomst zal worden. De grootste wereldfirma's hebben, zo het schijnt, nagenoeg tegelijkertijd het belang ervan ontdekt.

Zal hij de auto vervangen ? Het is weinig waarschijnlijk, alhoewel een zekere Amerikaanse firma een prototype gebouwd heeft dat bestemd is om uitsluitend langs de wegen op enkele centimeter boven de grond te evolueren. De auto schijnt echter op het ogenblik niet bedreigd.

Maar het vliegtuig ? Dat is een andere kwestie. De glijder vertegenwoordigt een aanzienlijke besparing. Het vervoer van een ton per vliegtuig eist 200 paarden. Per glijder zijn 70 voldoende.

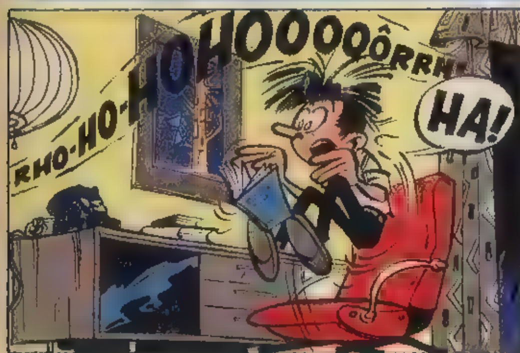
Een vliegende paketboot van 100.000 ton ?

In ieder geval zijn de Engelsen ervan overtuigd dat zij een ideaal toestel bezitten. Vanzelfsprekend betekent de huidige Hovercraft slechts een bescheiden begin. Saunders-Roe bouwt tegen 1960 een tuig van 400 ton, dat een snelheid van 215 kilometer per uur zal kunnen bereiken. Indien alles goed gaat, zal men vervolgens een apparaat bouwen dat in staat zal zijn in twee dagen de Atlantische Oceaan over te steken. De studiediensten van de firma zien zelfs de mogelijkheid om binnen een tiental jaren een reusachtige paketboot van 100.000 ton van stapel te laten lopen, die zou aangedreven worden door een motor van 2.000.000 paarden en... anderhalve kilometer lang zou zijn ! Het is dus niet zo verwonderlijk dat de vliegtuigbouwers een lelijk gezicht opzetten.

Nochtans zijn zij niet de enigen om perpleks te staan. De glijder stelt juridische problemen die tamelijk potsierlijk zijn. In welke kategorie dienen de vliegende schotels geklasseerd ? Het zijn geen rijtuigen daar zij de grond niet raken. Het zijn geen schepen vermits zij niet varen. Men kan ze ook niet als vliegtuigen beschouwen vermits zelfs de reuze-paketboot van 100.000 ton op slechts [illegible] meter boven de grond zou bewegen. Men zal ongetwijfeld verplicht zijn hem in een speciale kategorie, waar hij trouwens de enige vertegenwoordiger zal zijn, te klasseren. Noch vliegtuig, noch schip, noch rijtuig. Vliegende schotel !

Wat de vreemdsoortige lichtende schijven, waaraan men tenslotte geen geloof meer hechtte, niet belet regelmatig op duizelingwekkende hoogten te verschijnen en met een even duizelingwekkende vaart te verdwijnen. De vliegende schotels — de échte — zijn voor de Hovercraft, wat de raket met zoeker is voor de katapult. Het luchtruim heeft niets van zijn geheimen verloren.

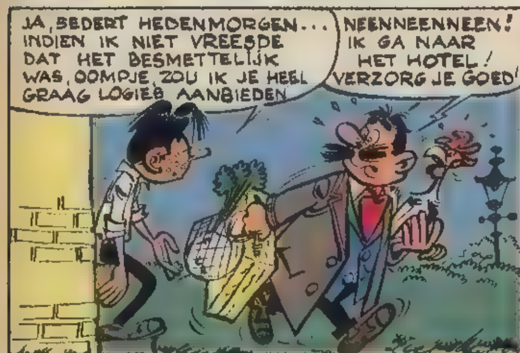
TON en TINNEKE

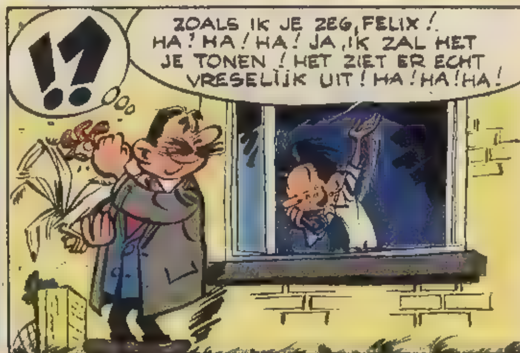

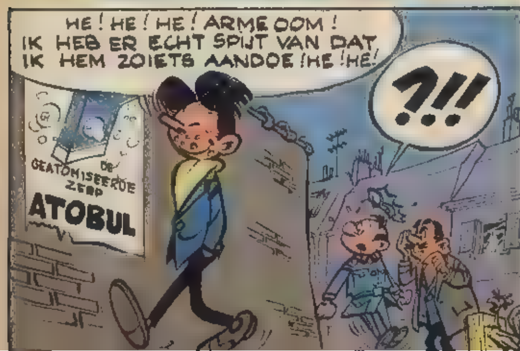

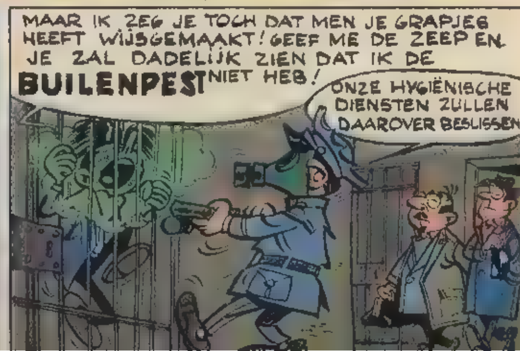

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

Het paleis van Sompur werd overmeesterd door de Mongolen. Moloch en Belzebub brengen prinses Sa-Skya in veiligheid.

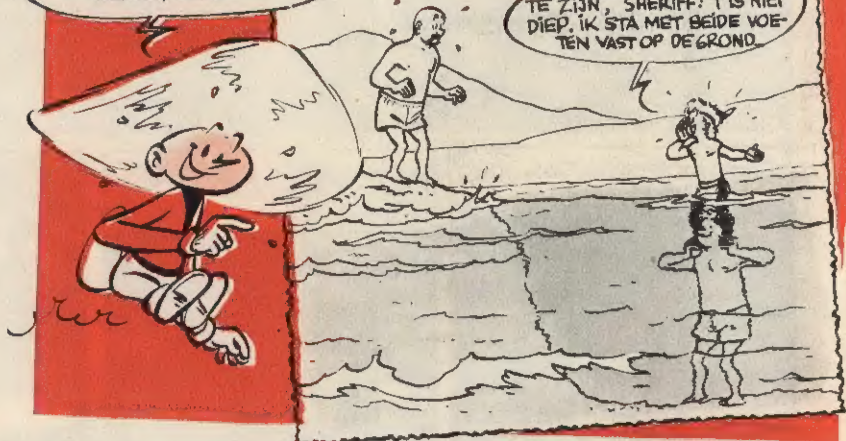

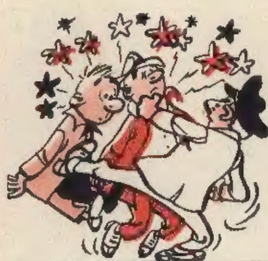

DE POS

EEN DAPPERE KEREL

GENE NELSON, nachtwaker in een fabriek, liet zich niet van de wijs brengen door twee kandidaat-inbrekers die het op de safe gemunt hadden. Hij gaf hen een flinke rammeling en walste hen aan de deur. De volgende morgen deponeerde een van de twee inbrekers eigenhandig een briefje bij de direkteur van de fabriek en daarin stond : « Uw nachtwaker is een dappere kerel. Als ik in uw plaats was zou ik hem een loonsverhoging geven. » En... dit gebeurde !

WAT EEN GELUK !

DOKTER Skaife, Zuid-Afrikaans specialist inzake radio-aktiviteit, verklaart dat de mieren immuun zijn voor 'n radio-aktieve uitstraling die tienmaal sterker is dan deze die zou volstaan om ons te doden. De mensen zijn toch maar mieren !

TILJON

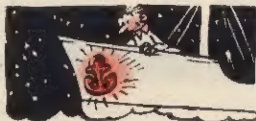
EEN DOMME UIL?

WE hebben steeds gedacht dat de uil een verstandig dier was en dat hij heel goed in het donker kon zien. Dit alles is onjuist, indien we althans de Amerikaanse bioloog Roger Payne moeten geloven. Deze geleerde is er in geslaagd te bewijzen dat de uil vreselijk dom is. Zijn onverstoorbaarheid is geen teken van wijsheid maar van zijn grote domheid! Anderzijds ziet hij niet. Hij ontwaakt slechts uit zijn verdoving om af en toe te « luisteren » en het staat vast dat zijn gehoor hem toelaat de hindernissen en zijn vijanden juist te localiseren. Dit steeds volgens Roger Payne. Of dat heus waar is, is een andere vraag.

HET RODE ANKER

EEN Amerikaanse fabriek vervaardigt lichtgevende ankers voor schepen. Zij gaan bij het vallen van de avond automatisch aan en bij dageraad automatisch weer uit, dank zij een electronisch oog. Het geheel, plaatsing inbegrepen, kost 1.000 frank. Het gaat hier om ankers voor jachten en kleine vissersboten.

RAADSEL Nr 20

AL TE SNEL GEREDEN!

CORNU loog toen hij zei, dat hij te Soissons stopte om naar de bank te gaan. Inderdaad die dag was het 14 juli, nationale feestdag in Frankrijk: alle banken gesloten!

20 BREIERS

TWINTIG mannen die van breien houden hebben te Helmstedt (Duitsland) een klub gesticht die « De Steek » heet. De leden hebben er zich toe verplicht niet alleen thuis te breien maar ook in trein, tram of bus. Wie er iets voor voelt... kan zich laten inschrijven.

KOEIEN OP SCHUIMRUBBER

TOEN hij de leeftijd bereikt had om met pensioen te gaan, ging een vroegere officier van het Indische leger zich in Engeland vestigen en werd landbouwer. Hij heeft thans van zich doen spreken door de uitvinding van een schuimrubberen matras, die hij van plan is voor zijn en eventueel voor andermans koeien te gebruiken. Volgens hem, bezorgt deze matras aan de dieren een gevoel van welbehagen en draagt aldus bij tot de verhoging van de melkproduktie. Hij hoopt dat dit argument de landbouwers van het nut van zijn uitvinding zal overtuigen. Wij hopen het voor hem!

Het weekblad « KUIFJE »: 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.*: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk*: Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. —
NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Nederland : KUIFJE-HOLLAND: Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon.: 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

De aankomst van een vreemdeling te Charahbang is een grote gebeurtenis voor alle bengels van het dorp..

(Wordt voortgezet.)